

Ruta-concert pels orgues de Ciutat Vella de Barcelona

Un recorregut pels orgues més representatius que conserva Ciutat Vella forma part de les Festes de Santa Eulàlia 2019.

Dissabte 9 de febrer tindrà lloc la ruta-concert pels orgues de Ciutat Vella que començarà al Palau de la Música Catalana i seguirà, per aquest ordre, pels orgues de la catedral de Barcelona, la basílica dels Sants Just i Pastor, la de Santa Maria del Mar i la de La Mercè, així com el Palau Güell.

Coincidint amb les Festes de Santa Eulàlia 2019 l'Ajuntament de Barcelona proposa a la ciutadania conèixer de prop i escoltar els principals orgues que existeixen al Districte de Ciutat Vella amb una **ruta-concert durant la jornada del dissabte 9 de febrer de 2019**. Una activitat gratuïta i d'accés lliure que permetrà als ciutadans descobrir els orgues civils del Palau de la Música Catalana i el Palau Güell i els orgues de les basíliques dels Sants Just i Pastor, Santa Maria del Mar, La Mercè i de la catedral de Barcelona, gràcies a organistes professionals que hi oferiran una explicació i un breu concert.

Ruta-concert pels orgues de Ciutat Vella

10 h. Palau de la Música Catalana

Orgue romàntic Walcker, restaurat per Gerhard Grenzing (2003).

Organista: Juan de la Rubia

11.30 h. Catedral de Barcelona

Orgue renaixentista reconstruït per Gabriel Blancafort (1994).

Organista: Josep M. Escalona i Canyet

12.30 h. Basílica dels Sants Just i Pastor

Orgue clàssic construït per Miquel Beltran el 1907 i restaurat per Joan Carles Castro i Albert Blancafort (2018).

Organista: Bernat Bailbé.

15 h. Basílica de Santa Maria del Mar

Orgue barroc d'autor desconegut reconstruït per Gerhard Grenzing.

16 h. Basílica de La Mercè

Orgue de Gerhard Grenzing (2018)

Organista: Héctor París

17 h. Palau Güell

Orgue de saló d'Albert Blancafort (2012) Organista:

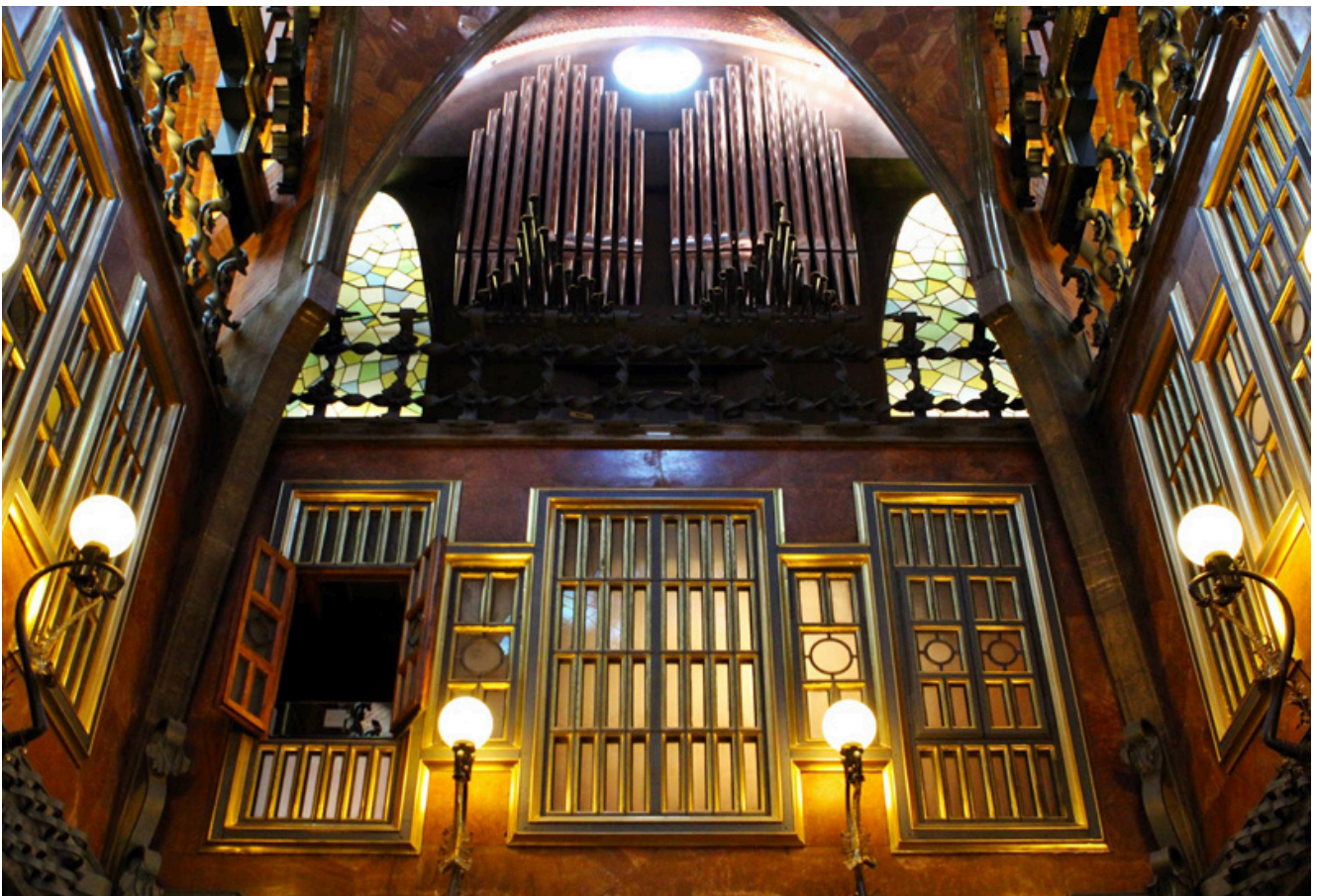
David Malet

*Cal inscripció prèvia en [aquest enllaç](#)

L'orgue de tubs a la ciutat de Barcelona

L'orgue

de tubs és un dels instruments musicals més antics de la història de la música occidental i alhora un dels que més canvis ha viscut amb el temps. Inventat per Ctesibi a l'antiga Grècia tres segles abans de Crist, se sap que els primers orgues funcionaven amb aigua i aire. Els romans van conèixer l'instrument i el van fer servir per a ús domèstic. Ja al segle VII l'Església el va adoptar per a l'acompanyament en les cerimònies religioses. És per aquest motiu que l'orgue ha estat sovint considerat, injustament, com un instrument d'església, destinat únicament a servir la litúrgia.

Orgue del Palau Güell

Ben

al contrari, l'orgue és l'instrument musical més versàtil que existeix, gràcies a la capacitat combinatòria de registres –els diferents tipus de tubs– i

teclats, la qual cosa permet oferir a l'oient una varietat de sons impossible de trobar en qualsevol altre instrument. A més, l'orgue és també un dels instruments més complexos i fascinants de l'organologia -la ciència que estudia els instruments musicals-, per la combinació d'artesania, innovació tecnològica i disseny arquitectònic que en requereix la construcció. Si antigament els orgues funcionaven amb un sistema hidràulic o pneumàtic de canalització de l'aire, actualment l'univers computacional i digital li ha obert un món de possibilitats i converteix l'orgue en un instrument de plena modernitat.

Barcelona

ha estat tradicionalment una ciutat rica en orgues. En plena expansió de la ciutat durant la segona meitat del segle XIX i gràcies a la realització de les exposicions Universal i Internacional dels anys 1888 i 1929, que van contribuir a transformar Barcelona en una metròpolis, la Ciutat Comtal va rebre els primers orgues civils de la seva història, com el que existí al Palau de Belles Arts (edifici construït el 1888 per a l'Exposició Universal i enderrocat el 1942) dissenyat per Aquilino Amezua o l'orgue monumental del Museu Nacional de Catalunya (construït per a l'Exposició del 1929), actualment en desús. Amezua fou també el creador del primer orgue del Palau Güell -residència privada d'Eusebi Güell, mecenes d'Antoni Gaudí-, que recentment ha estat substituït per un nou instrument de l'orguener Albert Blancafort. Pocs anys després, ja als inicis del segle XX, el Palau de la Música Catalana acollia l'orgue romàntic dissenyat per l'orguener E. F. Walcker, el mateix instrument existent encara avui en dia tot i les successives restauracions, la darrera a càrrec de Gerhard Grenzing, que també és el constructor del nou orgue de La Mercè i de l'orgue barroc de la basílica de Santa Maria del Mar. Cal tenir en compte que abans de la Guerra Civil Espanyola Barcelona tenia en funcionament prop de vuitanta orgues. Durant la guerra cinquanta-quatre instruments van desaparèixer entre les flames i a la postguerra els pocs instruments que restaven van viure el deteriorament progressiu a què la falta d'ús i manteniment els aboca irremeiablement. L'orgue és un instrument viu i per mantenir-se amb vida ha de sonar i, per tant, ser tocat i escoltat.

Orgue de la Basílica de La Mercè

Els

darrers anys, fruit de la col·laboració de la societat civil i de les institucions públiques, Barcelona ha recuperat alguns dels orgues històrics més rellevants que existien, molts dels quals concentrats a les esglésies de Ciutat Vella. Només l'any passat es va inaugurar el nou orgue dels Sants Just i Pastor construït per Joan Carles Castro (†2018) i finalitzat per Albert Blancafort, i l'orgue de La Mercè, construït per Gerhard Grenzing.

Imatge destacada: Orgue del Palau de la Música Catalana. © Matteo Vecchi